

Uvajanje otroka v vrtec

GRADIVO ZA STARŠE

Uvod	1
Čas uvajanja	2
Osnovne usmeritve	2
Pred vstopom v vrtec	3
Pogovor z vzgojiteljico	4
Prvi dnevi v vrtcu – otroci in starši skupaj v vrtcu	4
Postopno ločevanje od otroka	6
Drugi del uvajalnega obdobja (brez prisotnosti staršev)	7
Jutranje slovo	9
Zaključek	10

Izdal: Vrtec Šentvid

Pripravila: svetovalna delavka Mija Koderman v sodelovanju z vzgojiteljicami in pomočnicami vzgojiteljic

Oblikovanje: Miloš Narobé

Tisk: Prima d.o.o.

Ljubljana, maj 2016 (ponovna izdaja: februar, 2025)

Uvod

Spoštovani starši!

Pripravili smo nekaj priporočil v želji, da nam bodo vsem skupaj v pomoč v procesu uvajanja otrok v vrtec. Z dobrim sodelovanjem bomo lahko skupaj nudili otrokom podporo, ki jo v tem zahtevnem obdobju potrebujejo. Veliko otrok, zlasti mlajših, se bo prvič soočalo z vsakodnevno daljšo ločenostjo od vas. Ob tem bodo lahko doživljali močno stisko in bodo potrebovali veliko čustvene podpore, da se ne bo zamajal njihov temeljni občutek varnosti. Rabili bodo čas, da bodo sprejeli vzgojiteljici in se navadili na novo okolje in nov dnevni ritem. Večjim otrokom ob vstopu v vrtec izziv predstavlja tudi vključevanje v skupino vrstnikov in iskanje svojega mesta v njej.

Pomembno je, da starši za uvajanje **načrtujete dovolj časa, da boste lahko s svojo prisotnostjo in postopnim podaljševanjem bivanja v vrtcu otroku omogočili lažje navajanje na vrtec.**

V besedilu uporabljeni izrazi, ki se nanašajo na strokovne delavce in delavke (vzgojitelje in vzgojiteljice, pomočnice vzgojiteljev in vzgojiteljic ...) so zaradi poenostavitve zapisani pretežno v ženski slovnični obliki (z vidika, da so ženske v izraziti večini), uporabljeni pa so kot nevtralni za ženski in moški spol. Izraz vzgojiteljice se v besedilu pogosto koristi v širšem pomenu, ki se nanaša tako na vzgojiteljice kot pomočnice vzgojiteljic.

Čas uvajanja

Uvajanje se časovno prilagaja glede na odzive otroka, o poteku in zaključku uvajanja se starši sproti dogovarjate z vzgojiteljicami. V večini primerov uvajanje v prvem starostnem obdobju traja dober teden do 3 tedne, lahko pa tudi več, če se izkaže, da je tako potrebno zaradi otroka. V 2. starostnem obdobju (3-6 let) je uvajanje večinoma krajše, vendar načrtujte vsaj teden dni uvajanja. Da boste lažje zagotovili vašo prisotnost v času uvajanja, se lahko pri uvajanju starša tudi izmenjata oziroma se po potrebi vključi druga oseba, ki je otroku blizu (npr. babica ...).

Osnovne usmeritve

- Dopustite otroku in sebi **čas za postopno uvedbo** te velike spremembe v življenju. Načrtujte dovolj časa, zavedajte se, da bo potrebna **prilagodljivost**.
- **Izhajajte iz otroka.** Otroci so različni in se različno odzivajo. To je potrebno sprejeti in upoštevati, le tako lahko vsakemu otroku nudimo podporo, ki jo potrebuje. Kolikor je le možno, opustite svoja pričakovanja, primerjave z drugimi ter vnaprejšnje predstave, kako naj bi stvari tekle.
- **Sprejmite otrokova čustva**, njegove odzive in njegov lasten način soočanja s tem novim izzivom. Izražajte razumevanje, nudite tolažbo. Jokati je dovoljeno, prav tako izražanje jeze, strahu, žalosti in trme. Otrokov jok in upiranje ločitvi je izraz njegove realne stiske, ne gre za kaprice. Če se jezite na otroka oziroma ga prepričujete, da ni tako hudo, mu stisko še dodatno povečate. Ne morete ga prisiliti, da bo čim prej sprejel vrtec, rabi svoj čas.
- Sprejmite težka čustva tako pri otroku kot tudi pri sebi. **Tudi vi potrebujete svoj čas**, da sprejmete ločevanje in pridobite zaupanje, da bo za otroka v vrtcu dobro poskrbljeno.
- **Izogibajte se drugim spremembam** v tem obdobju.
- Vzemite si veliko časa za otroka doma. Otroci bodo v tem napornem obdobju **potrebovali še posebej veliko nežnosti in čustvene bližine**.
- Tudi starša bosta v tem obdobju potrebovala veliko **medsebojne podpore oziroma podpore bližnjih**. Tako boste lažje v oporo otroku.
- Vabljeni, da se po potrebi obrnete tudi na nas, na vzgojiteljici in/ali svetovalno delavko za **dodaten pogovor in posvetovanje**.
- Morebitne **težave je najbolje sprejeti kot normalen del procesa uvajanja** in v dogovarjanju med vzgojiteljicami in starši sproti prilagajati potek uvajanja. Včasih je smiselno kakšen začasen korak nazaj. Predvsem pa je potrebno veliko potrpežljivosti in zaupanja v otrokove zmožnosti, da bo slej ko prej sprejel to zanj res veliko spremembo. V

vrtcu imamo številne izkušnje uspešnih uvajanj, tudi v primerih, ko je na začetku kazalo, da bo zelo težko.

Vzgojiteljice so zapisale:

»Predvsem je potrebno zaupanje vase, prepričanost v uspeh tudi pri najtežjih primerih uvajanja.«

»Pozitivnih izkušenj je ogromno, pravzaprav se ne spomnim niti ene negativne, saj se je še vsaka stvar na koncu rešila. Najbolj se mi je vtisnil v spomin primer ene mame v lanskem šolskem letu, ki je že drugi dan uvajanja bila prepričana, da njen otrok še ni zmožen biti vrtcu. Ves čas je bil namreč le v umivalnici ali v predprostoru igralnice. Pogovor, optimizem, veliko spodbude in nekaj truda je bilo potrebnega, da je mama pričela verjeti v uspešnost uvajanja in tako se je otrok po enem tednu uvajanja odlično uvedel v skupino.«

- Občasno se starši zaradi težav pri uvajanju, največkrat tudi v povezavi z obolenji, odločijo, da otroka iz vrtca izpišejo. To je lahko smiselno pri najmlajših posebej občutljivih otrocih, če je možno zagotoviti drugo obliko varstva. Pri otrocih v 2. starostnem obdobju od tretjega leta naprej pa je za otrokov razvoj izredno pomembno, da kljub morebitnim večjim ali dalj časa trajajočim težavam pri uvajanju **vztrajamo in v skupnem intenzivnem sodelovanju iščemo rešitve**, da otrok ostane vključen v vrtec.

Pred vstopom v vrtec

Po možnosti se **izognite drugim spremembam** pred uvajanjem in v času uvajanja. Že sam vstop v vrtec bo za otroka in za celo družino velik zalogaj. Prehod v vrtec bo lažji, če si boste vzeli ob tem veliko časa za skupno umirjeno bivanje doma.

V vrtcu se prilagajamo otrokom, njihovi razvojni stopnji in zmožnostim. Ni se vam potrebno obremenjevati s tem, da bi moral otrok pred vstopom v vrtec že osvojiti določene spretnosti oziroma opustiti določene navade. Nikakor ni smiselno, da se lotite navajanja otroka na kaj novega oziroma opuščanja navad na hitro tik pred vstopom v vrtec. To bi pomenilo za otroka in za vas neko dodatno obremenitev in stres, kar bi dodatno otežilo uvajanje. Je pa tako za lažji vstop v vrtec kot za otrokov celostni razvoj **zelo pomembno, da podpirate in spodbujate razvoj samostojnosti** na vseh področjih.

Na področju prehrane je pomembno **spoznavanje otroka z raznolikimi okusi ter postopno navajanje na grizenje koščkov hrane**. V vrtcu je hrana nepasirana (koščki sadja, zelenjave, mesa ...). Navajanje na grizenje ni pomembno samo z vidika hranjenja temveč tudi z vidika razvoja govora. Najmlajšim otrokom, ki še ne jedo samostojno, **omogočajte poskuse samostojnega hranjenja** ter uporabo žlice (npr. ko ga hranite, naj ima v rokah tudi sam žlico, da lahko poskuša, če želi). Zelo dobrodošlo je tudi postopno navajanje na pitje iz skodelice.

Otrokom, ki so bili do sedaj ves čas z vami, če je le možno, omogočite vsaj kakšno **izkušnjo krajše ločenosti in poslavljanja od vas**.

Pri pogovoru z otroki o vrtcu je zelo pomembno, da otroku vrtec vedno prikazujete v pozitivni luči, ga navdušujete in ga **spodbujate, da se bo vrtca veselil**. Zato nikoli vrtca ne omenjajte kot grožnjo ali v povezavi s karanjem.

Ob vstopu v vrtec bo za otroka ogromno novega. Vse, kar mu lahko ohranimo za stalnico, mu bo v pomoč. Večinoma **ni smiselno, da za vstop v vrtec kupujete nove stvari**. Najbolje bo, da ima oblačila in copatke, ki jih je navajen (enako velja za stekleničke oziroma lončke ter ljubkovalne igrače, ki jih bo imel s sabo od doma). Nekaterim otrokom, zlasti večjim, pa je lahko kakšna nova malenkost dodatna spodbuda ob vstopu v vrtec.

Pogovor z vzgojiteljico

V zadnjem tednu pred pričetkom obiskovanja vrtca vas bo poklicala vzgojiteljica in se dogovorila z vami za razgovor pred uvajanjem. Tako se boste še pred vstopom spoznali, se pogovorili o vašem otroku, dobili boste informacije, ki jih ob vstopu potrebujete, ter se dogovorili glede uvajanja. Na razgovoru vprašajte vse, kar vas zanima in kar vam je pomembno.

Prvi dnevi v vrtcu – otroci in starši skupaj v vrtcu

Namen prvih dni je, da otroci v čim bolj prijetnem vzdušju ob prisotnosti staršev spoznajo novo okolje, nove ljudi ter novo dnevno rutino. Prisotnost ter aktivno sodelovanje staršev sta pri tem nepogrešljiva.

- Za uro jutranjega prihoda se dogovorite zgolj okvirno, da vam ne bo treba hiteti.
- Poskusite si narediti ta čas, ki ga preživite skupaj z otrokom v vrtcu, **čim bolj sproščen in prijeten**. V veselje naj vam bo, da boste lahko spoznali otroka v novi situaciji in ga podprli pri tem pomembnem koraku.
- Čas vaše skupne prisotnosti v vrtcu v prvih dneh **podaljšujte postopoma** v sprotne dogovore z vzgojiteljico, ob upoštevanju odzivov otroka. Pomembno je, da odhajate, ko je otroku še prijetno. Otroci se zaradi vsega novega lahko hitro utrudijo. Nekateri otroci so bolj občutljivi na spremembe, novo okolje, nove ljudi ali hrup. V takem primeru bodite še posebej pozorni, da prve dni ne ostajate predolgo.
- V prvih dneh starši **poskrbite za svojega otroka** (za nego, pomoč pri hranjenju, tolažbo, varnost ...). Vzgojiteljice bodo poskušale postopno, nevsiljivo navezovati stike z otroki, ki se uvajajo.

- Bodite karseda sproščeni, **otroka podprite v njegovih aktivnostih, vendar mu dopustite dovolj časa**. Opazujete lahko, kako previden ali pogumen je otrok v novem okolju. Nekateri so hitro aktivni, nekateri so raje v vlogi opazovalca.
- Na začetku **po potrebi skupaj z otrokom raziskujte nov prostor in igrače ter navezujte stike** z ostalimi otroki in vzgojiteljicama, postopno mu dopustite več samostojnosti.
- **Otroku predstavljate varno bazo**; naj ima občutek, da je lahko ob vas, kolikor rabi, in da se lahko vedno znova vrne. Ne silite ga stran od sebe. V idealnem primeru se bo postopoma zmozel ločiti od vas kot varne točke, sledil bo svojemu zanimanju in se odpravil k vrstnikom ali vzgojiteljici ali pa se bo zaigral sam. Občasno bo še preverjal vašo prisotnost in se vračal k vam po čustveno oporo ali tolažbo.
- Otrokov pogum za oddaljevanje od skrbnika je odvisen od mnogih dejavnikov. Če se vas bo tesnobno držal, je to lahko tudi zato, ker **zaznava vašo stisko, zaskrbljenost ali negotovost**.
- Ko bo otrok bolj samostojen in vas ne bo več potreboval stalno ob sebi:
 - mu dopustite več samostojnosti in ga k temu nevsiljivo spodbujajte;
 - še vedno bodite pozorni na otroka in se odzivajte, ko vas potrebuje ali ko išče potrditev, da ste prisotni;
 - hkrati mu dajte prostor in ne bodite pretirano osredotočeni samo na njega; svojo aktivnost in pozornost preusmerite na kaj drugega;
 - lahko aktivno sodelujete pri opravilih v skupini, vzgojiteljice vprašajte, kako lahko pomagate;
 - lahko navezujete stike tudi z drugimi otroki in se ukvarjate z njimi, vendar bodite pozorni na otrokova občutja ljubosumja (če se pojavijo, jih sprejmite in upoštevajte).

Ko se uvajajo novi otroci v že uvedene skupine, lahko prisotnost tuje osebe vznemiri otroke v skupini in zamaje njihov občutek varnosti (sploh, če gre za otroke uvedene pred kratkim). Temu se ni možno povsem izogniti, vendar poskušajte biti **čim bolj umirjeni in ne preglasni**. Pri tem lahko pomagata tudi tako, da v skupini poskusite delovati kot dodatna vzgojiteljica oziroma dodaten vzgojitelj in ne toliko v vlogi starša.

Prosimo vas, da upoštevate še naslednje:

- v igralnico vstopajte obuti v **copate, ki jih prinesete od doma**,
- v času vaše prisotnosti pri uvajanju **izklopite elektronske naprave**.

Postopno ločevanje od otroka

V prvih dneh želimo doseči, da se otrok v novem okolju sprosti, da ga pritegnejo igrače, otroci in ponujene aktivnosti, da spozna vzgojiteljici ter se navaja na dnevno bivanje in rutino v vrtcu.

Naslednji pomemben korak je, da se otrok začne navajati na ločenost od vas. Otroku omogočite, da se z vašimi odhodi in ločenostjo od vas sooči postopoma. Zlasti pri najmlajših otrocih, ki se v vrtec vključujejo v starosti od 11 mesecev do 2 let, je potrebno upoštevati, da se nahajajo v zelo občutljivem obdobju z vidika čustvenega razvoja in razvoja navezanosti.

- Odločitev o vaših prvih odhodi iz igralnice naj izhaja predvsem iz **opazovanja otroka**, seveda pa je **pomembna tudi vaša pripravljenost za ta korak**.
- Če v prvi fazi ni bilo večjih težav in je otrok sproščen v novem okolju, lahko v dogovoru z vzgojiteljico odidete za kratek čas (npr. opraviti telefonski klic).
- Če vas otrok želi stalno ob sebi in na ločitev od vas še ni pripravljen, je bolje, da si na začetku vzamete dovolj sproščenega časa z otrokom v igralnici za čim več pozitivnih izkušenj ter z ločevanjem počakate nekaj dni.
- **Vsak vaš odhod naj bo v dogovoru z vzgojiteljico.** Držite se tudi dogovorjenega časa vašega povratka.
- **Na začetku naj bodo ločitve za krajši čas, postopoma čas vaše odsotnosti podaljšujte.** O tem se sproti odločajte skupaj z vzgojiteljico.
- Ob vašem odhodu se od otroka **poslovite**. Ne odhajajte tako, da izkoristite trenutek otrokove nepozornosti.
- **Bodite v bližini in dosegljivi**, da se lahko takoj vrneta. Na začetku morda počakajte v garderobi, sicer pa je priporočljivo, da greste ven iz vrtca. Predvsem ne kukajte v igralnico, s tem lahko vznemirjate otroka.
- Ob vašem odhodu in vaši odsotnosti bodo otroci izražali **različno močne znake**

vznemirjenja in stresa, zmanjšali ali prekinili bodo svojo aktivnost in igro, nekateri bodo jokali in protestirali. Vzgojiteljice jih bodo poskušale pomiriti, vendar bodo otroci **različno dojemljivi za tolažbo**. Nekateri se bodo pustili hitro pomiriti in potolažiti že v prvih poskusih, drugi bodo potrebovali več časa.

- **V primeru, da bo otrokova stiska prevelika in bo neutolažljiv, vas bo vzgojiteljica poklicala, da se vrnete.** Skupaj se boste nato odločili o nadaljnjih korakih. V takem primeru nikakor ni potrebno obupovati, najpomembnejše je, da se odzivamo na otrokove stiske ter smo hkrati potrpežljivi in vztrajni.
- Ob vaši odsotnosti bodo **vzgojiteljice nudile otrokom tolažbo, toplino in obilo prijazne pozornosti**. Tako se bodo **otroci postopoma navezali nanje** in jih sprejeli v vlogi ljubečega skrbnika v času ločenosti od vas.
- Nekateri starši se boste za prve ločitve odločili hitreje, nekateri boste potrebovali več časa. V pomoč je, če otroku in sebi dopustite dovolj časa v prvi fazi, ko otrok ob vaši prisotnosti spozna novo okolje in nove osebe. Po drugi strani pa se s podaljševanjem prve faze in odlašanjem vaših postopnih odhodov iz igralnice, zahtevnosti tega koraka ne moremo povsem izogniti. **Normalno je, da se otrok upira ločitvi od vas.** Vendar šele v času ločenosti od vas lahko steče intenziven proces navezovanja na vzgojiteljico, kar je osnovni pogoj, da otrok sprejme vrtec in se dobro počuti tudi v času, ko vas ni ob njem.

Drugi del uvajalnega obdobja (brez prisotnosti staršev)

S postopnim podaljševanjem vaše odsotnosti se bo otrok sčasoma navadil bivanja v vrtcu brez vas, pridobil bo zaupanje, da se boste vedno znova vrnili, ter zaupanje v vzgojiteljice, da bodo poskrbele zanj. V dogovoru z vzgojiteljico se boste lahko odločili, da zaključite z vašo prisotnostjo ob otroku v vrtcu.

- Večina otrok se že kmalu v vrtcu dobro počuti, vseh jim je okolje z vrsto novih izzivov, pritegnejo jih dejavnosti in igrače, stiki z vrstniki in vzgojiteljicami. Kljub temu bodo lahko še nekaj časa prisotne takšne ali drugačne **uvajalne težave** (večja občutljivost, upiranje jutranji ločitvi, občasen jok tekom dneva in pogrešanje staršev, težave pri hranjenju in spanju ...).
- Otrok naj ima s sabo v vrtcu **kakšno svojo mehko igračko ali ninico** od doma za tolažbo in za uspanje.

- Nekateri otroci, ki v prvi fazi delujejo brez težav, **lahko stisko doživijo ali izrazijo šele kasneje**. Ali pa stisko izrazijo samo posredno, preko telesnih težav, obolenj, nespečnosti oziroma začasnega pojava vedenj, ki jih je otrok v svojem razvoju sicer že prerasel (začasna regresija). **Sprejmite otrokovo izražanje stisk** in bodite pozorni na sekundarne prilagoditvene težave.

- Nudite otroku **veliko vašega časa in ljubeče pozornosti doma**.
- Možno je, da otrok v vrtcu deluje že brez težav oziroma se uvajalne težave pojavljajo že v precej manjši meri, starši pa še zaznavajo otrokove uvajalne stiske doma oziroma pri jutranjem poslavljanju in pri prihodu po otroka. To ni nenavadno in če to razumemo, lažje steče komunikacija med vzgojiteljicami in starši. Vzgojiteljice imajo v ospredju predvsem vidik otrokovega delovanja v vrtcu. Otroci so izjemno prilagodljivi, sprejmejo novo rutino in nove omejitve ter se navadijo, da so del skupine. Pritegnejo jih zanimive dejavnosti in stiki z otroki, posledično so aktivni in dobro razpoloženi. Doma pa lahko še nekaj časa izražajo sekundarne prilagoditvene težave, ki kažejo na to, da jim vsakodnevno ločevanje od staršev in prilagajanje v vrtcu vendarle predstavlja določen čustveni zalogaj in stres. Varno zavetje doma in čustvena bližina staršev jim pomaga sprostiti te napetosti in stiske.
- V kolikor je le možno zagotovite, da otrok v vrtcu **v začetnem obdobju ne bo ostajal predolgo**. Na začetku je zelo v pomoč, če lahko prihajate po otroka v času, ko se zbujajo oziroma kmalu po prebujanju.
- Otrokov občutek varnosti v vrtcu bo še nekaj časa krhek in zlasti pri najmlajših otrocih vezan na prisotnost »njegovih« vzgojiteljic. Zjutraj in popoldne, ko je v vrtcu manj otrok, so v združenih oddelkih posameznega trakta ali atrija oziroma v dežurnih sobah enote. Če je le možno, razširite otrokovo prisotnost v vrtcu na ta čas šele kasneje.

Jutranje slovo

Jutranje slovo predstavlja na začetku velik izziv, lahko pa tudi še kar nekaj časa.

- Veliko otrok ob jutranji ločitvi joče in se upira. Razumljivo je, da je staršem ob tem zelo težko. Poskusite biti **umirjeni, ljubeči in odločni**. Izražajte razumevanje. Ubesedite otrokova čustva, otrok se bo čutil slišane in mu bo lažje. Na primer: »Nočeš, da grem, a ne? Tudi meni je težko in te bom pogrešal. Daj, da te še enkrat objamem.« Povejte mu, da pridete ponj. Ni smiselno otroka prepričevati, da neha jokati, večinoma ima to nasprotni učinek. Izogibajte se pregovarjanju in prepričevanju z racionalnimi argumenti, na vsak način pa primerjavam, grožnjam ali pogojevanju z nagradami.
- Ljubeče se poslovite od otroka, potem pa **odidite tudi, če bo otrok jokal**. Večina otrok se po odhodu staršev dokaj hitro pomiri in usmeri v igro. Če temu ne bo tako in bo imel otrok dalj časa trajajočo stisko, vas bo vzgojiteljica o tem obvestila.
- Vzgojiteljice bodo nudile otrokom ob prihodu topel sprejem in tolažbo. Upoštevajte čas prihoda in **ne prihajate v času zajtrka**, ker v tem času vzgojiteljice ne bodo imele dovolj časa, da se posvetijo otroku.
- Z vzgojiteljico se ob upoštevanju otroka **dogovorite za način jutranjega sprejema** ter se tega držite:

- V večini primerov se boste dogovorili, da **pospremite otroka do vrat igralnice**.
 - ♦ Od otroka se poslovite že v garderobi, sam prehod v igralnico opravite hitro; ne zapletajte se v pogovor z vzgojiteljico ali v pregovarjanje z otrokom. Dolga poslavljanja na vratih so moteča za skupino in niso v pomoč vašemu otroku v njegovi stiski.
 - ♦ Otroka ne stiskajte k sebi in ne čakajte, da vam ga bo vzgojiteljica iztrgala iz objema. Pri najmlajših otrocih, ki jih predajate iz svojega naročja, je odločilno, da otroka obrnete proti vzgojiteljici, stegnete roke in omogočite vzgojiteljici, da ga sprejme v svoj objem.
- Če je otrokova stiska ob jutranjem slovesu zelo velika, se **v posameznih primerih lahko izkaže za smiselno, da zjutraj otroka pospremite v igralnico in ste kratek čas z njim** ter mu tako omogočite bolj blag vsakodnevni vstop v vrtec.

Težave pri jutranjem slovesu sčasoma izzvenijo in otroci začnejo z veseljem prihajati v vrtec. Če se nelagodje ob jutranjem slovesu pojavlja dalj časa (redno ali občasno), je najbolje to sprejeti in izražati razumevanje. Otrok želi morda le izraziti, da bi bil raje doma oziroma da hoče biti ob vas, lahko ga vznemiri zgodnje vstajanje in jutranje hitenje. Če vas bo skrbelo, da otroku v vrtcu ni dobro oziroma, da ga kaj obremenjuje, se o tem pogovorite z vzgojiteljicama. Skupaj boste lažje ugotovili, kaj je v ozadju otrokovih stisk in se dogovorili za način podpore otroku.

Zaključek

Z dobro pripravo in dobrim sodelovanjem se uvajanja v vrtec lahko lotimo pogumno in sproščeno. Izredno pomembno je, da smo občutljivi za otrokove potrebe in stiske ter jim vstop v vrtec olajšamo s postopnim uvajanjem. Uvajalne težave bodo minile in otroci bodo radi v vrtcu, uživali bodo v igri, dejavnostih in druženju z vrstniki.

Za spodbudo še nekaj zapisov vzgojiteljic:

»Menim, da je pomembno poudariti to, da se res izhaja iz vsakega otroka, da je vsak otrok individuum, katerega želje, potrebe in značilnosti upoštevamo v vseh procesih. In predvsem to, da je ključnega pomena dobro počutje otroka.«

»Sprotno prilagajanje in dogovarjanje obrodi sadove, saj se otrok najlažje uvede in navadi, če se mu prisluhne, se ga opazuje, se mu nudi varnost in zavetje.«

»Najpomembnejše pri uvajanju je, da ne hitimo, da se posvetimo otroku in izhajamo iz njega. Čim manj v naprej načrtujemo, ampak izhajamo vsak dan sproti in se tako tudi lažje dogovarjamo za naslednje dni uvajanja.«

»Meniva, da je ključno, da se uvajanje načrtuje sproti za vsakega otroka posebej. Otroci so si med seboj tako zelo različni, imajo različne predhodne izkušnje, da je izredno težko napovedati, kako in koliko časa bo uvajanje pravzaprav trajalo. Ključno je po najinem mnenju opazovanje otroka, njegovih potreb. Pomembno je, da se s starši o težavah, stiskah pogovarjamo in skupaj poiščemo najboljše rešitev za otroka.«

»V obdobju uvajanja otrok je občutek odgovornosti zelo velik. Zame je posebno velik izziv, da skozi interakcijo z otrokom zgradim občutek varnosti in zaupanja, ko se mi otrok pusti potolažiti, kot novi osebi, ki se je pojavila v njegovem življenju. Jok otroka dojemam kot popolnoma naraven in zdrav odziv na dano situacijo.«

»Dobro je, da to ne traja večno. Nekje v procesu se jok poleže, otroci pritečejo v naročje oziroma se tam potolažijo, starši z zaupanjem oddajo otroke ...«

»Največje zadovoljstvo je, ko po zahtevnem obdobju otroci radi začnejo prihajati v vrtec, sami pritečejo v sobo in se starši sprostijo. Vedno se to zgodi. Pri večini zelo hitro.«

»Najbolj sva veseli, ko nama starši (tisti, ki imajo težave ob uvajanju) po nekaj mesecih rečejo: Sedaj vam pa že zaupamo.«

Literatura:

Prvič v vrtec – Za starše otrok do 3. leta starosti (Zloženska). Aktiv svetovalnih delavk v vrtcih pri Skupnosti vrtcev Slovenije.

Prvič v vrtec – Za starše otrok po 3. letu starosti (Zloženska). Aktiv svetovalnih delavk v vrtcih pri Skupnosti vrtcev Slovenije.

Varjačič – Rajko, B. (2007). *Prvič v vrtec*. Ljubljana: Otroci.

Samoevalvacijsko poročilo Vrtca Šentvid za leto 2015: Uvajanje otrok v vrtec (Vrtec Šentvid, februar 2016).

www.vrtecsentvid.si

Ustanoviteljica

Mestna občina
Ljubljana

